

ikke holde Stik. — Jeg skal tillade mig at udtale mig lidt nærmere om Aalegaard. Her tales om Herremænd og Bønder. Der, hvor Herremændene og Bønderne have Ret, holder jeg paa deres Ret, og hvor Husmændene har Ret, holder jeg paa deres, og hvor Fiskerne har Ret, holder jeg paa deres. Men naar der spørges om, hvorledes er Retsforholdet nu, er det saa saaledes i Genhold til Høiesteretsdommen, at enhver Grundeier indenfor Havkysten er berettiget til at sætte Aalegaard saa langt ud til Havet, som han vil, og at han kan forbyde enhver Anden at fiske paa det Vand, hvor han har udsat Aaleruser. Saaledes har Høiesteretsdommen fortolket, og det er en authentisk Fortolkning, som vi skal høre os for indtil vi faae en anden Lovgivning. (Afskyldelse af Berg). Det kan ikke hjælpe, at det ærede Medlem kan fortælle os noget Andet. For det Andet er det saaledes, at enhver Eiendomsbestidder kan sætte sig i Besiddelse af store Strækninger af Kysten, ikke alene den, der ligger udenfor hans Gaard, men lange store Strækninger. Det er en Praxis, og det har vi set, at de har gjort. Jeg mener, at det er urigtigt, men det er en bekjendt Sag, at de har gjort det. Efter Forslaget, navnlig som Udvalget har foreslaet det, bliver det saaledes, at vel beholder Grundeierne den Ret, de har havt gennem Aarhundreder, til at fiske med Aalegaard, men paa den Tid man ikke fischer med Aalegaard, har enhver anden Fisker Ret til at fiske paa disse Strækninger. (Beth: Ogsaa naar der er Aalegaardene.) Ja, naturligvis naar Aaleruserne ikke ere udsatte, som staa i Forbindelse med Aalegaardene. For det Andet, om der i det, at Godseierne, som man er saa venlig at nævne, og Bønderne ikke kan tage større Strækninger af Kysten i Besiddelse end dem, der ligge ud for deres Grund. Det vinder vi altsaa, og det maa de Herrer gjøre sig klart, naar de agiterer ude blandt Befolkningen, at naar vi følge Udvalget med en lille Wendring, som jeg haaber Ministeren vil gaa med til, naa vi et Fremskridt for Fiskerne, og det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) maa vide, at han skal ikke faae Lov, selv om han støttes af det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Beth), til at forvanske dette Begreb, thi saaledes er det virkelige Forhold. Man kan tvivle om, hvad Christian den Femtes Lov har til Hensigt, det skal jeg ikke komme ind paa, det har jeg sagt i forrige Møde, men jeg skal fremstille for Thinget, hvorledes man i dette Thing fra forskjellige Egne og fra saadanne Sider, som jeg gaar ud fra kjender Forholdene, er gaaet

frem. I 1880 var der ikke mindre end 15 Medlemmer af forskjellige politiske Anskuelser, som indgav et Forslag. De gik ikke saa vidt som dette, de fastslog ikke de gamle Bestemmelser, thi de har sandsynligvis anerkjendt, at den faktiske erhvervede Eiendomsret gaar det ikke an at staa en Streg over. Det er ogsaa min Overbevisning, at vi ikke staaar os derved i Længden. (Berg: Jo.) Det ærede Medlem siger jo, jeg tror ikke derpaa, men Et kan jeg sige mig selv, og derfor vil jeg ikke være med dertil, jeg kan sige mig selv, at saa faar vi ingen Lov. Af hvem, der ingen Lov vil have, er det meget rigtigt at gribe ind i Eiendomsretten og sige, at for den Mand, der igaar har kjøbt en Eiendom, der faktisk er gaaet i Handel og Vandel i flere Hundrede Aar, og maasse har givet flere Tusinde Kroner derfor, betyder det ingen Ting, Andre maa gjerne bruge den. Jeg vil imidlertid advare imod denne Vej; dersom vi gaar den Vej, det ærede Medlem tilfjgter, vil det have vidtrækkende Følger med Hensyn til Fjordfiskeriet. Det er nemlig det andet Punkt, som der klages saa meget over, og der paaberaaber jeg mig de demokratistiske Medlemmer, hvis Sind jeg ikke tror er mindre demokratist end de ærede Medlemmers for Præstø Amts 3die Valgkreds og Veile Amts 2den Valgkreds. De Bestræbelser med Hensyn til Fjordfiskeriet ere væsentlig de samme som de, Regjeringen opstiller, og give for Resten Ministeren mere Myndighed, end Udvalget gav den Gang, disse 15 Medlemmer, jeg skal ikke nævne Navne, de fleste have endnu Sæde i dette Thing. Vi ser det, at Regjeringen er kommen os i Møde, og jeg spørger de Herrer: er det Meningen, at de ville have en Lov og ville virkelig jaglig Forhandling? Saa kunne vi virkelig tage fat; thi, saavidt jeg kan se, ere Modsetningerne ikke saa store, at vi ikke skulde kunne naae hinanden. At de, som ikke tro, det vilde være heldigt at faae en Lov, og mene, at en saadan vilde være til Skade, gjøre Alt for at lægge Forslaget Hindringer i Veien og paapege de enkelte farlige Punkter, de maatte kunne finde, forstaar jeg meget godt. Nu er det bornholmiske Fiskeri jo ogsaa nævnt som særlig farligt: men jeg er overbevist om, at denne Bestemmelse vil være et stort Fremskridt for det bornholmiske Fiskeri, idet man jo maa erindre, hvorledes Sveskerne nu fiske ikke alene deres Sild, men ogsaa deres Sag. At der kan møde Vanskeligheder ved Kontrollen, er jeg naturligvis ikke blind for. Jeg kan ikke tro rettere, end at vi kunne komme til et Resultat med Hensyn til de Bestemmelser, som